

Objav v sebe autora

5.B

PRÍBEHY MIMOZEMŠŤANOV MU A ME

Cesta domov

Ja som Mu a toto dievča je Me, sme súrodenci. Bývame v meste Žemla. Raz sme sa vybrali na prechádzku do mesta a všimli sme si múzeum budúcnosti. Boli sme veľmi zvedaví, a tak sme sa rozhodli, že sa tam pôjdeme pozrieť. Hneď ako sme doň vošli, objavili sme prístroj, ktorý sa volal VEĎ VIETE. Ide o stroj času, ktorý vie premiestniť veci a ľudí na iné miesto, do inej krajiny a do iného roku. Rozhodli sme sa, že si ho vyskúšame.

Keď sme doň vošli, omylom sme ťukli na krajinu Kunfu a mesto Pagagog. Ani sme nevedeli, že taká krajina a mesto existuje. Dostali sme sa do roku 3200 a dokonca sme sa stali mimozemšťanmi. Bolo to super, akurát sa stala jedna nepríjemná vec. Nevedeli sme stroj VEĎ VIETE nájsť, to znamená, že sme sa nevedeli dostať späť.

Poprosili sme o pomoc okoloidúceho. Bol to veštec Tešador. Povedal nám, že nám pomôže. Podľa jeho rady sme mali ísť najprv za ježibabou Zipserkou a vypiť nápoj, aby sme dostali čarovné schopnosti a vrátili sa domov. Ale malo to ešte jeden háčik. Kde asi býva ježibaba Zipserka? Tešador to vedel. „Býva v skale vedľa môjho domova.“

Vybrali sme sa cez hory doly a nakoniec sme ježibabu našli. Ježibaba Zipserka nám nápoj dala a my sme ho s radosťou vypili, lebo sme sa chceli veľmi vrátiť domov. Nápoj sme síce vypili, ale čarovné schopnosti nám nedal. Boli sme už zúfalí, ale nevzdávali sme sa. Tešador nám navrhol, aby sme prespali u neho a doriešili to zajtra. Cez noc mi napadlo, že by nás čarodejníca Zipserka mohla odčarovať naspäť domov.

Ráno sme zašli za Zipserkou a povedali sme jej môj nápad. Povedala nám, že také silné schopnosti nemá, ale mohla by nám stroj VEĎ VIETE pričarovať sem do roku 3200. Chceli sme to vyskúšať. Tentokrát sa to Zipserke podarilo, stroj VEĎ VIETE nám pričarovala, a tak sme sa vrátili domov. Výlet bol super a máme z naho veľa zážitkov, ale druhýkrát to zažiť nechceme .

Eslo179, Tata

Najlepší Halloween

Boli raz dvaja najlepší kamaráti. Volali sa Been a Kiki. Bol rok 3200. Práve začínal Halloween. Večer sa Been a Kiki dohodli, že o 18.00 pôjdu koledovať.

Been bola mačka a Kiki bola čarodejníca. Boli skvelý pár. Stretli mnohých kamarátov z triedy. Prezliekli sa za mimozemšťanov a nazývali sa Mu a Me. Chodili od domu k domu a koledovali.

Zrazu zbadali jeden starý dom. Kamaráti im radili, aby tam nešli, lebo tam straší duch. Been a Kiki im ale neverili a vybrali sa tam. Spočiatku sa zdalo, že

im nič nehrozí, ale zrazu sa pred nimi zjavil zlý duch. Zúril, lebo sa mu nepáčilo, že do domu vošli votrelci. Odvliekol ich do komnaty, kde Kiki a Beena zajal. Boli tam úplne samy. „Je tu tma, bojím sa,“ povedala Been. A Kiki na to: „No a takto tu zostaneme naveky.“

Čakali a čakali, až sa im zjavil kľúč. Been si to všimla a riekla Kiki: „Je to kľúč alebo už mám halucináciu?“ „Aha, máš pravdu!“ skríkla Kiki. „Ale ako sa k nemu dostaneme? Musíme vymyslieť plán.“ V komnate našli lano, malý háčik a reťaze. Kiki dostala nápad. Reťaze a lano zviazali. Na začiatok reťaze dali malý háčik, Been sa zahrala na kovboja a hodila lano smerom ku kľúču. Kľúč sa zachytil na háčik a lanom si ho pritiahli k sebe. Odomkli mreže a otvorili komnatu.

Vonku zbadali, že ich stráži zlý duch a čakali, kým odíde. Asi po hodine sa dočkali. Duch bol hladný, tak si išiel niečo uloviť pod zub. Been a Kiki utiekli z komnaty. Vtom zbadali ďalšieho ducha. Ten si ich všimol a začal ich naháňať po celom dome. Been a Kiki bežali z izby do izby.

Pomaly svitalo. Duchovia obkľúčili Been a Kiki. Po chvíli cez okno začali presvitať prvé slnečné lúče. Been a Kiki si všimli, že duchovia začínajú miznúť v momente, keď sa nich zažiaria slnečné lúče. Been a Kiki to využili a vybehli rýchlo z domu. Utekali domov, čo im sily stačili. Doma si dali teplý čaj.

Aastra12, Megsie

Halloween

Kde bolo, tam bolo, žili na neznámej planéte dvaja mimozemšťania a volali sa Mu a Me. Vyzerali podobne ako ľudia, ale pokožku mali šupinatú. Mu mal jedenásť rokov a Me pätnásť. Jedného dňa sa rozhodli, že sa pôjdu pozrieť na kamarátku Zem.

Keď sa už chystali pristáť, pokazilo sa im ufo a spadli na pole. Neďaleko bola dedina, tak sa rozhodli, že tam zídu. Zistili, že na Zemi je práve Sviatok všetkých svätých čiže je HALLOWEEN a potrebujú kostým. Práve prechádzali okolo dve deti a spýtali sa mimozemšťanov, či nemôžu byť kamaráti. Mu a Me s radosťou prikývli a poprosili ich o pomoc s kostýmom. Deti súhlasili a zobrali ich do obchodu. ME a MU sa ich spýtali na ich mená. „Volám sa Ema,“ povedalo dievča. „A ja som Marek,“ pokračoval chlapec.

Keď si kúpili kostýmy, prezliekli sa do nich. MU si dal masku zombíka a ME si vybrala kostým smrčky. Potom išli koledovať. Pri koledovaní si našli i dospelých kamarátov. Jeden z nich bol opravár. Využili to a spýtali sa ho: „Mohli

by ste nám pomôcť, prosím? Naše UFO sa pokazilo a potrebujeme ho opraviť.“ Spýtal sa prečo a keď mu deti vysvetlili, súhlasil.

Vrhli sa na opravu. Keď si mysleli, že to majú, snažili sa naštartovať, no UFO sa opäť pokazilo. Skúšali a skúšali, ale až na desiaty pokus všetko fungovalo. Všetci boli šťastní. Rozlúčili sa a MU a ME leteli späť domov.

Keď prišli späť domov vyrozprávali rodičom, čo sa stalo a že aj oni chcú oslavovať HALLOWEEN. Rodičia neboli proti a navrhli, že môžu zapojiť aj psov HAW a PAF. Tak ich obliekli do kostýmov ducha a pokračovali s touto tradíciou každý rok.

Salámová čiča, Soka

Cesta na Mars

Bol raz jeden Alex a Adam, ktorí veľmi túžili navštíviť Mars, lebo ich zaujímalo, čo sa tam nachádza. Tak jedného dňa napísali e-mail do NASA.

*Vážení zamestnanci spoločnosti NASA,
radi by sme Vás požiadali o let na Mars.*

S pozdravom Alex Le a Adam.

O mesiac neskôr sa išiel Adam pozrieť do schránky, či mu neprišla pošta. „Alex!“ zakričal Adam, „pozri, prišiel e-mail!“

*Vážení Alex Le a Adam!
Radi Vás na let na Mars prijmeme.
Príďte do USA, 10.10. 2300 sa uskutoční let.
S pozdravom majiteľ spoločnosti NASA.*

„Alex?“

„Prosím?“

„Povedz mi, koľkého je dnes?“

„10.1. 3200“

„Supeeer!“

O 10 dní neskôr.

„Adam a Alex! Dostavte sa prosím na štartovaciu dráhu rakety,“ ozvalo sa z rozhlasu. Keď Alex a Adam nastúpili do rakety, začalo odpočítavanie. 10...9...8...7...6...5...4...3...2...1... štart a raketa aj s Adamom a Alexom vzlietla do vesmíru.

O 2 hodiny neskôr pristávali na Marse! „Jupí,“ tešil sa Alex. „Počkaj! Aha, tam sú nejakí dvaja mimozemšťania,“ upozornil Alexa Adam.

„Halo, kto ste?“ opýtal sa.

„Ahojte, my sme Mu a Me a radi by sme sa pozreli na Zem.“

„Okej a mimochodom, my sme Adam a Alex. Tak poďte nasadnite do rakety. “

„Jupí!“ tešili sa mimozemšťania.

O dni neskôr

„Tak, už sme na Zemi.“

„Fíha! Je to tu pekné.“

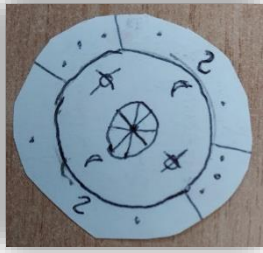
„Chcete tu zostať?“

„Áno,“ kričali Mu a Me, tak im Adam s Alexom našli ubytovanie a všetci boli zdraví a šťastní až kým nepomreli.

Iphone 12, Astronaut

Ostrov

Ahoj! Volám sa Rambo a dnes ti rozpoviem môj príbeh . Mám brata, ktorý sa volá John. Bol 30. január roku 3200. Plavil som sa do New Yorku , aby som navštívil môjho brata. V prístave ma čakala loď, ktorá ma odviezla na Dinosauriu ulicu.

Keď som sa zvítal s bratom, vybrali sme sa na prechádzku do lesa. Našli sme tam opraváreň mimozemšťanov. Zrazu sme začuli kroky a to už sa na nás vyrútili. Strhla sa hádka, lebo si mysleli, že kradneme. Nakoniec nás vyhostili na opustený ostrov.

Trápil nás hlad a smäd. Vyrobiti sme si slnečný kondenzátor a ním sme získali pitnú vodu. Na ostrove boli aj orechy, takže sme mali o dva problémy menej. Medzitým si mimozemšťania veselo opravovali svoju loď.

Na tretí deň sme našli stratenú loďku, ale opustiť ostrov nám nebolo súdené. Zrazu sa z vln vynoril Mososaurus . Vyhodilo nás z loďky a voľky-nevoľky sme sa vydali späť na ostrov.

Keď sme sa vynorili z vln, neverili sme vlastným očiam. Pred nami bol Burger King. Na stole ležalo jedlo a jeden divný rébus . Našťastie sme ho vyriešili a dostali sme sa k lodi.

Vyplávali sme a o 18 hodín sme sa vrátili späť do New Yorku. S tými mimozemšťanmi sme sa spriatelili a zažili sme s nimi ďalšie dobrodružstvá.

Niektoré sa odohrávali v kozme, ale mimozemšťania Mu a Me nás vždy zachránili. Nech žijú Mu a Me !

Červený kapitán, Pirát z Karibiku

Mu a Me mimozemšťania

Mu a Me boli 2 mimozemské sestry. V roku 3200 na Zem spadla z vesmíru vesmírna loď, v ktorej boli Mu a Me.

Mu stroskotala na 1. ostrove a Me na 2. ostrove. Boli veľmi smutné, že sú od seba tak ďaleko. Obidve si ale nakoniec museli postaviť domček, lebo začalo veľmi silno pršať. Me si ho postavila veľmi rýchlo, ale Mu to nešlo. Bola smutná, lebo sa bála, že ochorie. Na ďalší deň sa jej podarilo domček postaviť, ale smútok ju stále neprechádzal. Sestra jej chýbala.

Me sa snažila postaviť loďku, ale rozpadla sa jej. Mu sa loďka nerozpadla a doplávala k Me. Veľmi sa tešili, že sa opäť vidia a boli odhodlané sa dostať domov. Loď, s ktorou stroskotali, bola iba malá vyhlídková. Nad Zemou zostala ich materská loď, ktorá bola veľmi veľká. Rozhodli sa teda, že na seba musia upozorniť, aby po ne vyslali záchrannú loď.

Najprv im napadlo zapáliť oheň, lenže si rýchlo uvedomili, že takto ich nik nenájde. Chceli teda postaviť veľkú sochu z dreva, bambusu a suchej trávy. Pustili sa do stavby.

Prvý deň postavili nohy, na druhý brucho, na tretí ramená a ruky a na štvrtý deň hlavu. Ešte ju museli zapáliť. Chvíľu im to trvalo, ale nakoniec to dokázali. Ich materská loď to videla a poslala im menšiu, záchrannú. Po hodine po nich priletela a vrátili sa späť na materskú loď.

CHAINSAW MAN

Halloween s mimozenšťanmi Mu a Me

Dnes sme zorganizovali s mojou kamoškou Me halloweensku párty. Me je moja dobrá kamoška z planéty Jupiter. Párty sme urobili u nás doma. Na jej začiatku sme si uvedomili, že máme veľký problém. Zistili sme, že nemáme strašidelných ujev alebo tety, ktorí by nám robili zábavu. Rozhodli sme sa tak, že sa o zábavu postaráme my dve.

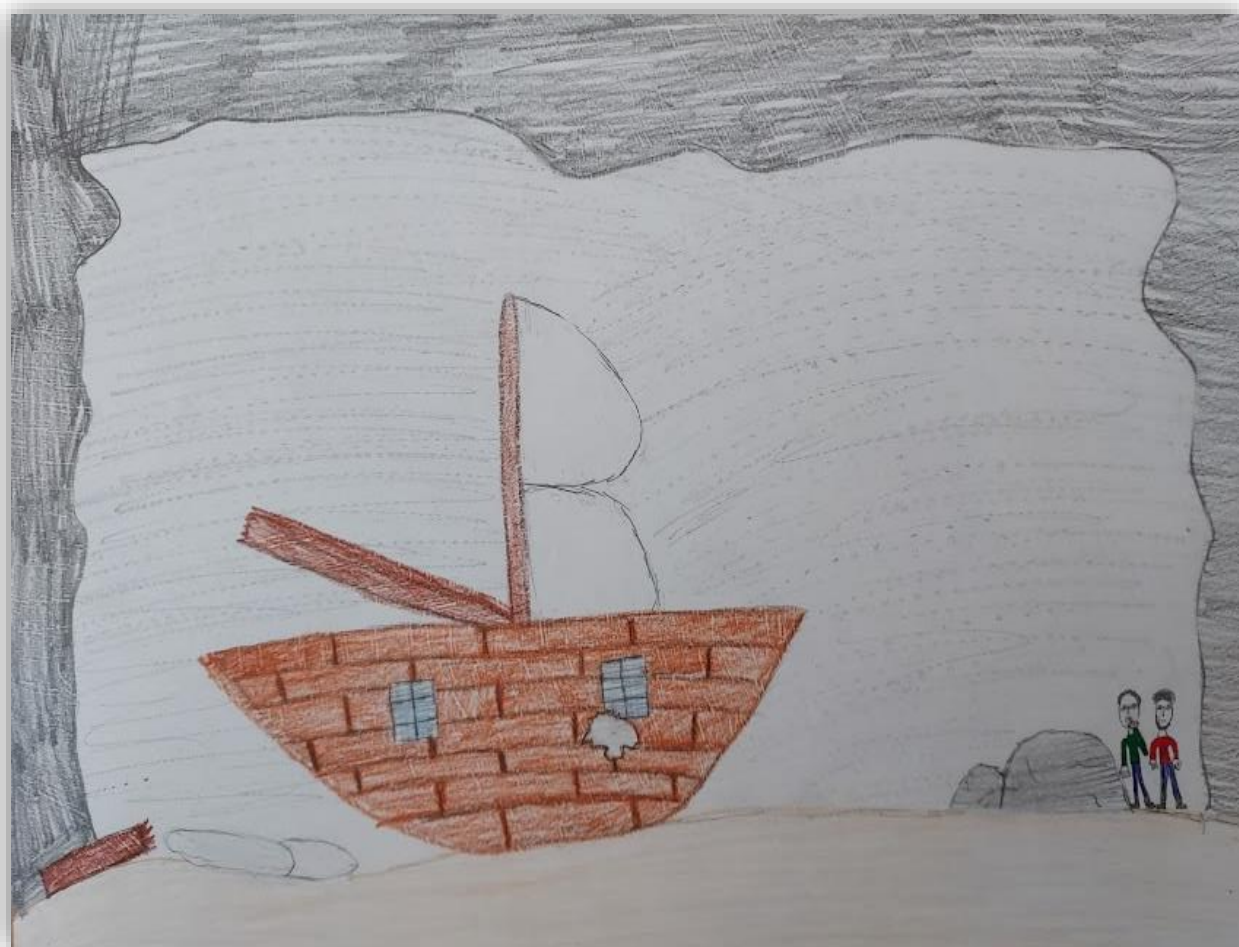
Po chvíli dorazili naši súrodenci a hostia. Vybrali sme sa do lesa a bolo to dosť dramatické. V lese sme hľadali rôzne cukríky, ktoré sme tam predtým poschovávali. Bolo to veľké dobrodružstvo, jedna veľká hra. Keď sme mali pozbierané cukríky, rozbehli sme sa z lesa von.

Párty stále pokračovala, a na konci, keď už bol večer, sme sa rozhodli, že sa zahráme na schovávačku. Bola u nás doma, takže sme sa rýchlo našli. Po párty išli všetci domov a Me u mňa ostala spať.

Na druhý deň sme sa zobudili a vybrali sa k Me. Prespávačka u Me bola veľmi strašidelná. V noci sme pozerali horory. Ráno sme išli do kina a opäť sme pozerali strašidelný film. Zajtra sa má Halloween skončiť a my sme doteraz plné strachu. Obidve, ja aj Me sa už tešíme na budúci Halloween.

Avocado

Detektívi roka

V jednom meste v Amerike žili dvaja detektívi. Volali sa Mu a Me. Pátranie im išlo výborne, ale je tu ešte jeden zločin, ktorý nevyriešili a ani tak ľahko nevyriešia.

Na ostrov Lulupaca chodilo veľa turistov z rôznych krajín. Časom ale začalo turistov ubúdať, lebo im začali miznúť veci. Mu a Me si teda povedali, že túto záhadu vyriešia.

Na druhý deň sa vydali na ostrov. V prvý deň nič nenašli, a to isté sa opakovalo aj na ďalší deň. Na tretí deň objavili jaskyňu a v nej obrovskú pirátsku loď, v ktorej nebolo ani živej duše. Povedali si, že tam počkajú do večera, keby sa náhodou niečo stalo. Všimli si, že v stene je otvor a skryli sa tam. O polnoci prišlo osem pirátov a v rukách mali veľké vrecia. Ako prvý išiel pirát obrovským klobúkom. Na klobúku žiarila veľká lebka. Bol to kapitán.

Mu a Me hneď zavolali svojimi extra špeciálnymi telefónmi, ale policajti nemohli prísť, lebo mali veľa práce. Ak by prišli, tak až na ďalší deň. Mu a Me si teda povedali, že pirátov chytia sami.

Celú noc ani len oko nezažmúrili, aby vymysleli plán ako ich chytiť. O tretej ráno Mu hovorí Me: „Počuj Me, čo keby sme vykopali obrovskú jamu a na ňu dali veľkú deku. Keď prídu piráti, všetci do nej popadajú. „Okej,“ súhlasila Me. Ráno im všetci krásne spadli do pasce.

O hodinu neskôr prišli policajti. Policajti boli Mu a Me veľmi vďační. Neskôr sa zistilo, že piráti kradli preto, lebo na ostrove stroskotali a potrebovali si opraviť loď, ale aj preto piráti sa nedelia.

Keď už bolo všetko vyriešené, pobrali sa domov. O týždeň volali policajti Mu a Me, aby prišli do mesta. Tam im starosta odovzdal cenu: NAJLEPŠÍ DETEKTÍVI ROKA.

BaLi

Zvláštna misia

Nič

V roku 3 200 žil v jednom mestečku chlapec. Volal sa Jay. Mal 12 rokov. Mal otca a mamu. Otec stále odchádzal preč do bazového hája. Bazový háj bol ďaleko od mestečka, v ktorom žili. Jay bol jedináčik a bol vtipný a smiešny. Do školy nechodil, lebo školy zbúrali, a tak sa deti učili doma.

Raz, keď išiel von na dvor, zbadal niečo zaujímavé. V ich plote bola diera, čo bolo dosť divné, lebo ich plot nikdy nemohol mať dieru, keďže bol železný. Hneď to išiel povedať mame. Práve naňho zakričala, že mu prišiel balíček.

„Emh, čo? Ešte nikdy som nedostal balík.“ Keď mu ho mama podala, bola v ňom veľká škatuľa. Jay ju otvoril a našiel v nej hologram. Už podľa škatule čakal, že tam bude niečo veľké. Mama zobrala list a čítala: „Zachráňte nás, sme na opustenom ostrove, ide sem po nás nejaký dravec. Zachráňte nás, prosím, rýchlo... ME, MU!“ Ukázala to Jayovi a ten skoro padol na kolena.

„Čo to je? Od koho to je?“ spýtal sa Jay.

„Neviem, no mohli by sme ísť na expedíciu. Vyraziť môžeme, ale aj zajtra. Teraz musíš ísť von natrhať pšenicu na žiletkové pole.“

„Už idem.“

Keď sa vrátil, mama nikde. Kuchyňa, obývačka, kúpeľňa, záchod, tam by asi nebola, preto sa tam nezdržoval. Ešte ostávala spálňa. Tam ju aj našiel. Nevyzerala dobre.

„Si v pohode?“ spýtal sa jej.

„Áno, som len trochu chorá.“

„Trochu? Ved' sa ledva držiš na nohách.“

Mama radšej nič nepovedala, vzdychla si a riekla: „Jay, nechod' na ten ostrov, prosím.“

„Musím ísť, prepáč, mami...“ povedal Jay. A tak sa vydal na cestu.

Spočiatku cestoval cez žiletkové pole. Putoval, brodil sa a bolo to dosť namáhavé. Občas sa musel vydýchať. Pole bolo veľké a husté. Keď sa už blížil koniec, zrazu videl, ako z oblohy niečo padá.

„Čo to je?! A prečo to letí na mňa?!“ Jay musel rýchlo utekať. Bežal, keď tu zrazu... bol na konci.

„Mám superschopnosti!!! Som superrýchly! Ale ako to, že som o tom dvanásť rokov nevedel, hmmm? Musím zistiť, čo to je!“ povedal Jay. „Ale teraz neviem byť rýchly, divné!“

Po polhodine prišiel k obrovskému kameňu, meteroitu alebo čo to bolo?. Jay zrazu spozornel. Z kameňa niečo vyliezlo. Jay bol taký prekvapený, keď to zbadal... Bolo to malé, vyzerá to ako... ako škriatok.

Ohnivá stena

„Kto sakra si?“ spýtal sa Jay.

„Ehm, ja sa volám Mluk a vypadol som z toho kameňa. Poslali ma sem, aby som tu našiel liek. Chcem zachrániť aj nejakých dvoch ľudí MU a ME. Aj ja som čítal list.“

„Ty si nemal hologram?“ čuduje sa Jay.

„Nie, lebo som z iného vesmíru, z Med'ovej Zeme,“ povedal Mluk.

„Povedz mi tvoj príbeh!“ vyzval ho Jay.

„Tak dobre, idem na to. Kedysi dávno pradávno, keď už bol svet a nikto o ňom netušil, som vznikol ja. Mal som mamu a otca, ktorí ma mali veľmi radi. Keď tu zrazu sa začala apokalypsa. Zem sa lámala, boli tornáda, zemetrasenia a víchrice, preto ma zavreli do kapsuly a poslali ma na Zem.“

„Aha, tak takto to bolo,“ začudoval sa Jay, „je mi ľúto, čo sa stalo s tvou planétou.“

„Ďakujem, že si mi povedal tvoj príbeh, ale už idem zachrániť tých dvoch. Idem na sever a ak chceš ísť so mnou, máš smolu,“ povedal Jay.

„Aj ja idem na sever, takže idem s tebou.“

„Na to zabudni!“ A tak sa vybral na cestu. Precestoval hory, doly až sa dostal k záhadnej stene. Bola ohnivá a keď k nej prišiel, bola zrazu noc.

„Hmmm! Čo je to za stenu?“ spýtal sa Jay. Kým dumal, stena začala hovoriť: „Vitaj Jay Mars Walker, už ťa tu čakám veľmi veľmi dlho a konečne si tu. To ti teda trvalo.“

„Nóó, ja som ťa nikdy nevidel a nepočul, takže by si ma mohol pustiť,“ oponoval Jay.

„Tak to nie, zatiaľ za 2500 rokov som nepustil nikoho. A keď ma niekto chce obísť, tak som sa rozťahla do šírky. Prejde iba ten, kto uhádne moju hádanku.“

„Tak hovor tú hádanku.“

„Lezie lezie po železe, nájde dieru, no nej vlezie. Čo je to?“

„Ach, toto naozaj nikto za tých 2500 rokov neuhádol?“

„Tak čo je to potom?“

„Veď je to kľúč!“

„Ako si to vedel?“

„Veď je to také staré a ľahké, veď to pozná každý.“

„Aha, tak ju budem musieť zmeniť.“

„Pustiš ma?“

„Dobre.“

Vtedy sa stena otvorila a Jay mohol prejsť na druhú stranu. Odrazu sa rozjasnilo a bolo opäť svetlo.

.....

Cestoval osem dní a osem nocí. Letel lietadlom, plavil sa loďou, ale ostrov nikto nevidel ani nepočul. A keď sa rozprával s nejakým kapitánom, zrazu sa mu vyjasnilo v hlave. Už vedel, kde je ten ostrov! Hneď si bežal prenajať loď alebo jachtu. Cestoval ďalšie 2 dni a 2 noci, kým nedorazil na ostrov.

Ostrov

Ostrov bol veľký, ale z výšky sa zdal celkom malý. Bol to čarovný ostrov. Keď sa Jay dotkol piesku, začal sa ponárať hlbšie a hlbšie. Už bol takmer ponorený, keď sa ho niekto chytil a vytiahol ho von.

„Je živý, je živý!!!“ povedal neznámy.

„Mu, pod' sem, je živý!“

Keď Jay začul meno Mu, okamžite vyskočil.

„Kto si?“ spýtal sa Jay.

„Ja som Me a sme tu uväznení už dlho. Ideš nás zachrániť?“

„Áno, idem,“ povedal Jay.

„Počkaj ty si mimozemšťan!“

„Áno, som mimozemšťan.“

„Tak dobre, ukážeš mi to tu?“

„Jasné!“ zvolala nadšene Me.

Brodili sa spolu ostrovom a medzitým mu Me rozprávala, ako to tu chodí. Povedala mu, že kráľ je veľmi zlý, že spolu s bratom Mu kráľa poznajú. Vybrali sa za kráľom. Jayovi bol povedomý a nakoniec ho spoznal.

„Nie! To je Mluk!“ Jay okamžite vybehol zo skrýše a začal vrieskať: „Ako si mohol, ty zradca?“

„To ja som urobil dieru v plote, to ja som ti dal do hlavy mapu, aby si vedel, kde je ostrov! Mu a Me ťa mali prilákať, aby si sem prišiel!!!“

Jay ostal v údive. Ústa mal otvorené a lapal po dychu.

„A teraz si to s tebou vyriešim. Už som to chcel urobiť dávno.“ Začali teda bojovať. Keď Mluk Jaya skoro dorazil, nevedel, že je superrýchly. Jay Mluka zahnal do rohu a povedal: Posledné slová?!“

„Áno, robil som to, lebo ja som Mu!“

„Čo?!“

„Á, kašli na to.“ A tak Jay vyhral a dal Mluka alebo Mu do väzenia navždy. Jay nakoniec zistil, že sú s Me súrodenci. Teraz však už musel ísť. Doma ho čakala mama.

ATLANTIS

Peňažný ostrov

Za horami, za dolami, za normálnym svetom, exis... O tom vám nebudem rozprávať, možno inokedy. Tento príbeh je o Mu a Me. V porovnaní s našim svetom je ich svet úplne iný.

Ich svet sa odohráva v budúcnosti (v roku 3200) a všetci sú mimozemšťania okrem Mu. Hľadali pre neho školu, ale nenašli. Musel sa preto učiť doma. Nemal žiadnych kamošov, a preto jeho život nestál za veľa. Keď oslavoval devätnáste narodeniny, niekto zazvonil pri dverách.

Našiel tam krabicu s nápisom: OPEN. V krabici bol hologram. Myslel si, že to je darček od mamy. Zapol hologram a premietanie sa mohlo začať. „Ešte popkorn!“ zvolal Mu. Človek v holograme povedal: „POTREBUJEME POMOC!!!“ Hologram sa vypol a ukázala sa na ňom mapa. Tak to asi nebude od mamy, povedal si Mu. Začal baliť jedlo a pitie. Až potom všetko ostatné, čo je potrebné. Neletelo tam žiadne lietadlo, tak si musel prenajať loď.

Cesta sa mu zdala večná, ale trvala len 20 minút. Loď ich vysadila na Peňažnom ostrove. Teda to si všetci mysleli. Zistili, že to nie je Peňažný ostrov a odísť nemohli, lebo divoké zvieratá im zjedli loď. Mali nejaké zásoby jedla.

Raz večer Mu zobral zásoby dreva a išiel na nebezpečnú výpravu na plti. Neveril vlastným očiam, keď sa zobudil na Peňažnom ostrove. Nebol tam žiadny oheň, ale len normálni ľudia. Pozývali ho na obed. Zdalo sa mu to divné, ale keďže bol hladný, tak to prijal. Keď začal jesť, rozbolelo ho brucho. Posledné, čo videl bolo, že sa na ňom všetci smejú. Keď sa prebral, bol pripútaný k stoličke. Snažil sa vyslobodiť kúzлами z Harryho Pottera, ale nepomohlo to. Počul, ako

niekto vchádza do miestnosti. Mu si myslel, že je s ním koniec. Nebol. Ukázalo sa, že je to Me. Tie kúzla fungovali, povedal si Mu.

Keď išli domov, Me mu povedala, ako ho našla. „Trochu som meškala na oslavu. A tam som našla ten hologram.“ „Aha,“ povedal Mu. „A musím ti oznámiť jednu vec: „Mama je veľmi chorá, a preto neprišla na oslavu.“ „To si ju tam nechala samú?“ „Áno, ale musela som ťa nájsť!“ Zrazu Mu zazvonil telefón. „To bude môj mobil. Halo, kto tam je?“ „To som ja mama. Nevieť ako, ale vyzdravela som.“ „Super. Poďme na pizzu zajtra. Pozývam,“ povedala Me, „tak zajtra, ahoj.“

Tak a už sme len my a cesta domov. Oprava: dlhá cesta domov. Cestou ešte si rozprávali vtipy a napokon si zaželeli dobrú noc.

„Dobré ráno!“

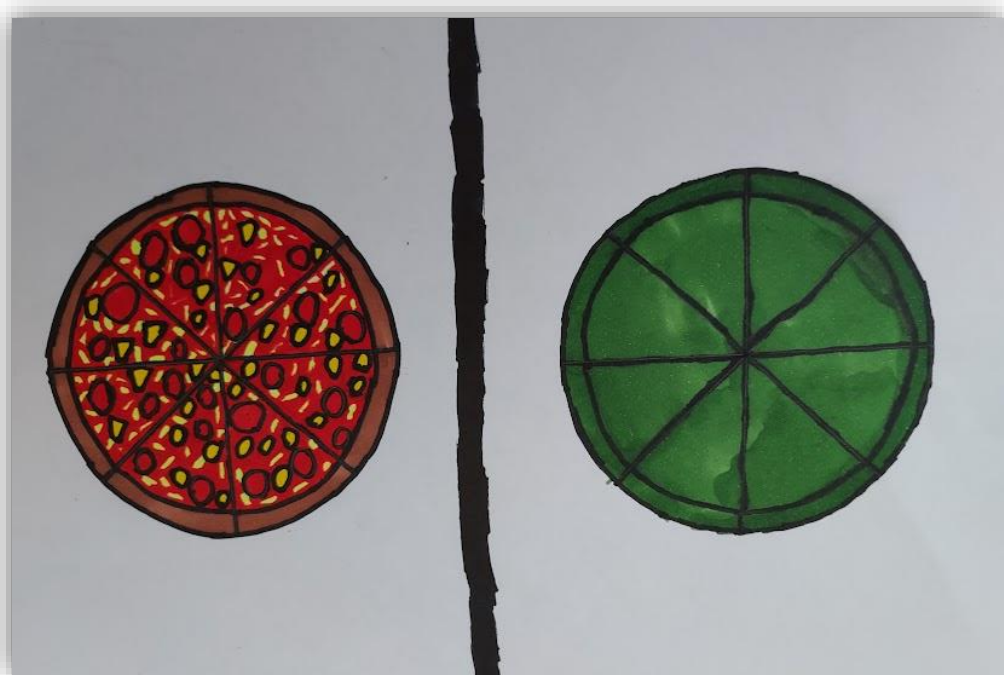
„Dobré! Aj ty to cítiš, Mu?“

„Áno,“ odpovedal brat.

„Dobré ráno, deti moje. Ako ste sa vyspali? Na raňajky som spravila palacinky s nutelou alebo džemom,“ privítala ich ráno mama.

„Mňam, dobrú chuť! Teraz neviem, či mám väčšiu chuť na pizzu alebo na palacinky.“

allfokol

Mu a Me

Kde bolo tam bolo, boli raz dve sestry, ktoré sa volali Mu a Me. Boli to mimozemšťanky. Jedného dňa sa rozhodli, že navštívia planétu Zem. Lenže oni boli ešte malé a nemohli ísť samy, tak sa spýtali svojho otca.

Otec súhlasil, ale povedal, že UFO šoférovať nemôžu. Me povedala: „Ale tati, to vôbec nevedí, veď sa pýtame teba, pretože tam môžeš ísť s nami.“ „Fíha, to nie je zlý nápad! Vždy som tam chcel ísť a nikdy sa mi to nesplnilo, ale dnes áno,“ povedal otec.

Mu a Me sa veľmi potešili, ale mali jeden problém. Na planéte Zem boli ľudia. Otec povedal, že to vôbec nevedí, iba sa tam nenápadne popozerajú. Nastúpili teda do UFA a vyrazili z planéty Makakoako na planétu Zem.

Keď už pristáli na Zemi, tak sa im veľmi pokazilo UFO a nedalo sa naštartovať. Mu a Me boli nešťastné, pretože sa nemohli dostať naspäť domov za svojou mamou, tak ich otec vymyslel, že sa pôjdu popozerať po planéte Zem. Otec stále rozmýšľal, ako sa dostať domov, no nevedel na nič prísť. „Me, vidíš tu nejakých ľudí?“ opýtala sa Mu sestry. „Nie, vôbec nikoho nevidím,“ odpovedala divným hlasom Me. Bolo im to divné, ale na druhej strane boli šťastné, že nestretli žiadnych ľudí, pretože sa ich báli. Zrazu stretli svojho kamaráta Jožka, ktorý na Zem lietal pomerne často. Otec mu rozpovedal, čo sa im stalo s UFOM. Jožko im ho pomohol opraviť a všetci traja boli šťastní, že môžu ísť domov a hlavne Mu a Me sa tešili na svoju mamu.

Otec bol veľmi smutný, pretože boli na planéte veľmi krátko. Naštartovali UFO a leteli naspäť do Makakoaku. Keď dorazili domov, sestry sa rozbehli za svojou mamou. Rodinka žila šťastne až do smrti.

Paradajka23

Cesta tam a späť

Rok 3200

„Pekne sa usad' Janko, poviem ti príbeh, ktorý sa stal v roku 3130. Vtedy som mal 15,“ povedal dedko. „Takže... v roku 3130 sa stalo niečo veľmi zvláštne... Vedci varovali občanov z planéty Zem, aby sa hneď zbalili a nastúpili do vesmírnej lode, ktorá poletí na najbližšiu planétu. Išlo totiž o to, že na planétu Zem padal meteorit. Občania nastúpili do vesmírnej lode a odleteli na planétu Krakatoa.“

Krakatoa bola planéta, na ktorej žili mimozemšťania. Mali vlastnú znakovú reč a žili tiež v rodinkách len vyzerali úplne inak. Ľudia teda došli na Krakatou. Mimozemšťania boli vydesení a zmätení. Ľuďom sa odvážili prihovoriť iba Mu a Me. Boli to mimozemšťania, súrodenci. Mimozemšťania nemajú roky, ale keby som mal odhadnúť koľko majú, tak asi 13 rokov. Ach... ale ľudia a mimozemšťania si vôbec nerozumeli. Ľuďom to však bolo jedno, mali tam kyslík, tak sa tam usadili. Mimozemšťania neboli veľmi spokojní, ale ľudia sa nemali kam vrátiť. Mysleli si, že Zem už vybuchla.

O niečo neskôr sa ľudia s nimi začali rozprávať cez prekladač a vtedy sa mimozemšťania dozvedeli, o čo ide. Mu a Me sa ľuďom snažili vysvetliť, že tam ostať nemôžu, lebo ani jedlo im nechutilo. Hnevali sa, že nemali záchody a nákupné strediská a to hlavné, nebol tam signál.

Mu dostal nápad! Vymyslel plán, ako obnoviť ich planétu, aby sa ľudia mohli zbaviť a ľudia boli spokojní. Me ale povedala, že sa najprv musia uistiť, že naozaj vybuchla. Zobrali si lietajúce auto a šššúúúúúúúú odleteli. Zhora sa pozerali na Zem. Preboha! Veď Zem je úplne v poriadku. Zostal tam jediný človek.

Keď sa Mu a Me vrátili, povedali to ľuďom. Tí si spomenuli, že to asi nebol meteorit, ale asi sa vrátil na Zem astronaut, ktorého nedávno poslali do vesmíru. Musel sa veľmi čudovať, kde sú všetci. Chudák!

Ľudia sa teda vrátili na ich planétu a aj sa rozlúčili s mimozemšťanmi. Týmto sa Mu a Me stali hrdinami planéty Krakatoa aj Zem. Dobrú noc, Janko!“

Alia Q

Me a Mu

Kde bolo, tam bolo, žili dvaja mimozemšťania. Jeden sa volal Me a druhý Mu. Boli to zelení súrodenci, mali štyri oči, šesť nôh a dve ruky. Me a Mu pochádzali z Venuše, ale žili na planéte Zem a boli zamestnaní ako právnici. Me a Mu sa radi prechádzali popri Slnečnom jazere, a tak aj trávili každú sobotu.

Jednu sobotu, 5. júna 3200, sa tiež prechádzali. Mu sa o niečo potkol a spadol. Me mu pomáhala vstať. Keď sa obaja zahľadeli na škatuľku, zistili, že je to stará videohra z roku 2022. O pár sekúnd sa začalo diať niečo nečakané. Hra začala Mu vsávať a o pár sekúnd Me tiež s krikom zmizla v hre.

O chvíľku sa súrodenci ocitli vo veľmi nesympatickej malej úzkej chodbičke pripomínajúcej kamennú jaskyňu. „Kde sme?“ spýtala sa Me s roztraseným hlasom. „Neviem, myslím, že nás tá hra niekam premiestnila,“ odpovedala Mu. Me si siahla do vrečka a na jej počudovanie nahmatala neznámu mapu, ktorá sa jej tam náhle objavila. „Čo je to? Súvisí to s týmto miestom?“ spýtala sa Mu. „Pochybujem že, táto mapa nám pomôže dostať sa domov!“ „Podľa mapy sa musíme dostať na Horu smrti, kde žije trojhlavý drak a ak ho porazíme, dostaneme sa domov.“ „No dobre,“ privolil Mu. „Tak poďme!“ zvolala Me a odhodlane vykročila na dlhú cestu plnú nebezpečenstva.

Mu a Me kráčali tri dni a tri noci, až kým sa ocitli pod Horou smrti. Zrazu sa im zem pod nohami začalo hýbať ako pri zemetrasení a veľké ťažké kusy zeme sa začali prepadávať. Nanešťastie sa prepadli aj súrodenci. Keď zemetrasenie skončilo, Me a Mu sa nachádzali v čudesnej obrovskej miestnosti.

Z tieňa vyšiel veľmi hrôzostrašný drak, ktorý mal až tri hlavy. Jedna hlava chrlila oheň, druhá hlava chrlila smradľavú látku a posledná, zároveň najhoršia hlava, zväčšovala sa s ich rastúcim sa strachom. Me a Mu boli roztrasení, ale Mu prišiel na um nápad.

„Máme tu fľašu s vodou?“ spýtala sa Mu „Jasné!“ odpovedala Me a hneď mu rýchlo podala fľašu plnú čirej vody. „Skúsime obliať prvú hlavu. Možno to uhasí dračí oheň.“ „Dobre,“ odkývla Me a začali oblievať prvú hlavu draka. O pár sekúnd drak zasyčal a prvá hlava odpadla. Smradľavú hlavu nastriekali voňavkou a tá odpadla tiež. Na rade bola posledná hlava, ktorú mohli zničiť iba tým, že sa prestanú báť. Po úspešnom zničení dvoch hláv sa chytili za ruky a odvážne sa zadívali na poslednú hlavu. To bol drakov koniec. Posledná hlava umrela spolu s drakom. O pár sekúnd už Me a Mu nestáli na Hore smrti, ale stáli pri svojom obľúbenom jazere.

LaLa

